

[PRZYNALEŻĆ *vb pf*

inf przyn(a)leźć.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Odzyskać to, co się straciło [komu (sobie) co czym]: a iżby tym chciał [kasztelan trocki] łaskę sobie naszą przynaleźć, tedy tak rozumiemy, iż się już barzo omięszkał, owa jako jest wiejska przypowieść „po obiedzie łyżka”. ListyZygmAug 1550/191.

Formacje współrdzenne cf LEŻĆ.

ZCh